

slaba kočica zraven in voda je malo čedna deržana. Dobro bi tudi bilo, de bi kak umetin zdravnik vodó po njenih delih in lastnostih presódil. Kraj, kjer te toplice leže, je prijeten; tudi niso deleč od farne vasi sv. Marjéte in sv. Trojice per beli cerkvi, do kterih bi lep sprehod bil. Morebiti bi te toplice, bolj spoznáne, veči vrednost dobile. P. H.

Vesela letašnja letina.

Novice vsih deželá oznanjujejo posebno dobro in zgodno letino. Žita perčakujejo povsod na kupe, sená so silno veliko nakosili. Na Hrovaškim so o prvi polovici tega mesca že vso ječmenovo in reženo žetev dokončali. Neke dni pozneje so začeli tudi na spodnjim Štajarskim. Okoli Ljubljane je rež še na svetiga Janeza Kerstnika dan na polji bila, tode popolnoma zrela. Če se vse po sreči izide, bo po vsih vinskih deželah vina silno veliko. Pa tudi turšica in krompir dobro kažeta.

Slovenski oglednik.

3. list.

Matiju, kmétu na Gorenskim.

Ali je rés, de so Tvojimu sosedu Jernaču hišo in vse prodali, kar je imel? Póvédal mi je včeraj tvoj brat. Vstrašil sim se to slišati, kér mi je práv iz serca žal za Jernača, kér je bil pošten mož. Samo to mi ni od njega nikdar dopadlo, de je bil preveč svojoglav in de se je za vsako mušico pravdal, kar je že marsikterimu hudo djalo. Sej imajo ljudjé vunder že toliko žalostnih izglédov, de pravdoželjnost ne stori dobro, pa gluhi so in slepi, Jernač je bil pa nar bolj gluhi in slép med vsimi; zato bo zdaj spregledal, ko bodo ptuji konjiči njegove njive brazdili in novi gospodarji sejali. Pa kaj si je od taciga kmeta družiga misliti, ki vsak teržen dan s celim kupam pisem pod pazduho od dohtarja do dohtarja léta, za svete poprašuje, za svete plačuje, — kaj si je misliti, de ga bodo préd ali pozneje tudi na boben djali? To bi še ne bilo tako napéno, de si dohtarja iše. Če komu kaj vskriž pride, de se mu je za svojo pravico bati, imá dolžnost, se z učenim pravnikom posvetovati. Kmetje imajo pa hudo navado, poprej tacih sleparjev in zakotnih pisačev sveta popraševati, ki se bolj na ceno vina, kakor na pravdne bukve úmijo, ki sami raji za svojo mošnjo skerbé, kakor za pravico tistiga, kteri jim v pest pride. Glej, Matija, to so lažnjivi preróki, kterih se je bati in varovati, kakor zgrabljivih volkov. Če mi tega ne verjameš, Ti povém, kar se je nekimu kmétu zgodilo, ki je takimu zgrabljivimu volku v kremplje prišel.

Hotel se je pravdati s svojo gruntno gosposko zavoljo para jajc, ktere bi bil mogel odrajtati za létni davk. Jéli, de se plača, zavoljo tega pravdati se? Njegov gospod, ki ga je dobro poznal, de je silno pravdoželjin, mu je nalaš žugal, de ga bo rubil. Naš kmet verjame, se vés togoten vzdigne in pride v Ljubljano se z dohtarjem pogovorit. Naletí pa ravno taciga zgrabljiviga volká. Popraša ga po kakim modrim pravniku in pelje ga še v kerčmo, ga pase in napaja, kolikor mu v goltanec more in potém gré k pravniku z njim. Dohtar se zavzame od take tožbe slišati ter si misli, de kmet norí in ga spodí. Drugi, trétji ravno takó z njim stori. Viditi, de nihče pravde ne prevzame, se pripravlja domú odri-niti. Kaj pa zdaj njegov prijatelj reče? „Prijatelj! tega ne smete terpéti, de bi več odrajtovali davka, kakor gré. Izpeljati jo morate pravdo. Tode vi se ne morete dolgo v Ljubljani muditi, pravda pa ne more koj stéči. Vém za modriga možá, ki vam jo bo gotovo izpeljal.

Vam je pa tudi znano, de mora vsakdo, ki pravdo začné, svojimu pravniku kaj denarjev na roko dati, nekaj za štampeljne, nekaj za trud. Če mi dva tolarja danes daste, bo dosti za zdaj. Odrajtal mu jih bom še danes. Prijatla sva velika in dober vam stojim s svojim poštenjem, de boste pravdo dobili.“ Takó je volk ubogimu kmétu na serce govoril toliko časa, de se je kmet podal, brez de bi bil pomislil, komú in za koga denarje v roko dá. Volk muzaje kmetove denarce v mošnjo zaveže, ter mu reče: „Kadar spet pridete, poprašajte le po Štefančiku v tisti kerčmi, kjer sva danes pila, dobro sim znan s temi ljudmi.“ Reče, in gré potuhnjen svojo pot.

Čez en teden pride kmet zopet v Ljubljano, gré naravnost v imenovano kerčmo, praša in praša po Štefančiku; pa nobeden Štefančika ne pozná. Goljuf si je goljufno ime dal — tolarja sta šla rakam žvižgat. — Pa práv se je kmétu zgodilo in vsim takim norcam, kteri se takim sleparjem v roke dajó in jim pravde in druge pisma izdelovati dajejo. Naj si vsak sam sebi pripiše, če ga kak tak zgrabljiv volk prekane.

Povej to prigodbo svojim sosedom, de se bojo zvesto varvali tacih sleparjev, kterih se po vsih mestih najde in ki nevednim ljudém goljufne zanke nastavljajo. Zdrav ostani in spomni se včasih

Svojiga

Mihela v Ljubljani.

V spomin rajnciga papeža.

Rajnci papež Gregori XVI. so ob času svojiga vladarstva 500 škofov izvolili, 40 škofij pa po raznih delih svetá vnovič vsnovali. — Na celim svetu se zdeje šteje 800 škofov.

Nov papež so izvoljeni.

14. dan Rožniga cveta na večer se je 50 kardinalov v zaklep (konklave) podálo, noviga papeža volit. Drugi dan na večer (16. Rožniga cveta) je bil že izvoljen in sicer: kardinal in škof iz Imole, gospod Mastaj-Ferretti, rojen v Sinigalii na Rimskim 13. dan Velikiga travna v leti 1792. — Novo izvoljeni papež so si imé Piji deveti dali.

Besedna vganjka.

Beseda vselej te vpraša kam greš,
Beri nazaj, omotično zeljše poveš.

Popravik.

V letašnji pratiki se je pri prazniku povikšanja sv. križa pomota zgodila, de namreč stoji 15. Kimovca namest 14. To oznanimo, de se bodo kmetovavci, kteri takrat na somenj pridejo, vedili práv ravnati.

Današnjimu listu je perdjana 13. doklada.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnu	
	27. Rožniga cveta.		22. Rožniga cveta.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače.....	1	53	2	6
1 » » banaške.....	2	5	2	8
1 » Turšice.....	1	9	1	10
1 » Soršice.....	—	—	1	39
1 » Reži.....	1	32	1	36
1 » Ječmena.....	1	4	1	15
1 » Prosa.....	1	11	1	16
1 » Ajde.....	1	3	1	7
1 » Ovsa.....	—	51	—	54